ei pease, õiq ära röövima.
Kaptohust karbisse pidanud
ta õie panema ja ühes
karbiga ihu põne pistma.
Mees ootanud, ootanud,
kuni süda öö kätte jõudnud
ja leidnudgi õie. Toimeta-
nud kalli waranduse
ilusaste, kinda härra
õpetanud paigale ja
käändnud sammud
kodu poole. Korraga
seisab härra kesq laan
mehe ees ja küsib: kas
õie said? Anna süa!
Mees ka küreste kar-
bikene põnest wälja ja
annab küsija kätte.
Härra kaob, kui maa
alla. – Kodu jõudes
tulob

härra mehele wärawa suus
wastu ja küsib õie järele.
Nüüd lähawat mehe sie
mad alles lahti, mõis
tab kes õie talq ära
petnud on.
(Sagedaste moonutanud
wanapagan endõnne
liku leidja isaks, emaks,
wennaks ehk õeks, sage-
daste ka naeseks. Palu
nud õiq omale näha,
juhtus õie leidja õiq
andma, süs moonutas
wanatige ennast jäne
seks ja lippas metsa.
Ei annud leidja õiq
süs saatnud ta ware-
seid, kaarnaid ja teisi
hirmsaid lindusid mehe